

**Dictum**

- 1) Door van ondernemingen te eisen dat zij over minimaal drie voertuigen beschikken voordat een vergunning voor openbaar vervoer kan worden verkregen, is het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3, leden 1 en 2, en artikel 5, onder b), van verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van richtlijn 96/26/EG van de Raad.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

(<sup>1</sup>) PB C 195 van 19.6.2017.

---

**Hogere voorziening ingesteld op 19 augustus 2017 door CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 19 juni 2017 in zaak T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH / Europese Commissie**

(Zaak C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Procestaal: Duits

**Partijen**

Rekwirante: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (vertegenwoordiger: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Tiende kamer) heeft bij beschikking van 8 februari 2018 de hogere voorziening afgewezen en beslist dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 15 december 2017 — Adelheid Krahl / Universität Wien**

(Zaak C-703/17)

(2018/C 123/10)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Oberlandesgericht Wien

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Adelheid Krahl

Verwerende partij: Universität Wien (universiteit Wenen)

**Prejudiciële vragen**

Vraag 1:

Moet het Unierecht, in het bijzonder artikel 45 VWEU, artikel 7, lid 1, van verordening (EU) nr. 492/2011 (<sup>1</sup>) van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie, alsmede de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling volgens welke de beroepsrelevante voorafgaande diensttijd van een lid van het docentencorps van de universiteit Wenen enkel in aanmerking kan worden genomen voor een totale duur van drie of vier jaar, ongeacht of het om tijdvakken van arbeid in dienst van de universiteit Wenen of van andere binnen- of buitenlandse universiteiten of vergelijkbare instellingen gaat?

Vraag 2:

Is een beloningssysteem dat niet voorziet in de volledige inaanmerkingneming van de beroepsrelevante voorafgaande diensttijd maar tegelijkertijd een hogere beloning verbindt aan de duur van tewerkstelling bij dezelfde werkgever, in strijd met het vrije verkeer van werknemers van artikel 45, lid 2, VWEU en artikel 7, lid 1, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie?

<sup>(1)</sup> PB 2011, L 141, blz. 1.

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Oostenrijk) op 21 december 2017 — Ahmad Shah Ayubi**

(Zaak C-713/17)

(2018/C 123/11)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Ahmad Shah Ayubi

Betrokken instantie: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

**Prejudiciële vragen**

- 1) Moet artikel 29 van richtlijn 2011/95/EU<sup>(1)</sup>, op grond waarvan een lidstaat verplicht is personen die internationale bescherming genieten (in de lidstaat die deze bescherming heeft toegekend) de nodige sociale bijstand te verlenen zoals de onderdanen van de lidstaat deze ontvangen, aldus worden uitgelegd dat het voldoet aan de door het Hof van Justitie in zijn rechtspraak ontwikkelde criteria voor rechtstreekse werking?
- 2) Moet artikel 29 van richtlijn 2011/95/EU aldus worden uitgelegd, dat het in de weg staat aan een nationale bepaling die sociale bijstand in de vorm van een op de behoeften gebaseerd minimumniveau van bescherming uitsluitend volledig en dus in dezelfde mate als aan de eigen onderdanen van een lidstaat verleent aan asielgerechtigden met een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, maar voorziet in een verlaging van de sociale bijstandsuitkeringen verbonden aan het op de behoeften gebaseerde minimumniveau van bescherming voor asielgerechtigden aan wie slechts tijdelijk verblijf is verleend, en die hen aldus wat de hoogte van de sociale bijstand betreft, gelijkstelt met personen met de subsidiairebeschermingsstatus?

---

<sup>(1)</sup> Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (PB 2011, L 337, blz. 9).

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Hannover (Duitsland) op 27 december 2017 — Sebastien Vollmer, Vera Sagalov / Swiss Global Air Lines AG**

(Zaak C-721/17)

(2018/C 123/12)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Amtsgericht Hannover